

בעיר האחת

אמר משוגע העיר

ככלות, אמרי:
מה ייעשה כך בלכתי לשם,
הולך, הולך לי להביא?

מי ישמור עליך מפניהם
ומפניך, מי? !
מי יקנה, נואם מזוהר,
את לב המושבעים
למענה, יקירתי?

מי יילך כך, משומם,
כרחק בכל פחי הובל
ועטרי האשפות,
כמו מתנדב זקן
מן "המשמר האזרחי"
למנוח לא ימנינו מעטנים
לרצוח את נפש
היחידה לי
כמו האזרחים האלה
מסכיב?

מי יעלה על חומותיך
לריב יופך
כנגד לגיזנות אויבים?

מי ילמד עלייך זהות?
מי יאמר לך, כי
שכורה ונעוה את
יפה להפליא?

בתוככי הגיהנום

מה הגיהנום, כלומר, גיא בן הינום, אשר בין הר צין
ואבו סור, באכה כפר השילוח, שמו בלבד מעביר סמך
מורת בשל המעשים שלא ייעשו שנעשו מה בשכבר הימים.
משמאלי, "המכון למוסיקה לנוער", שבניינו הרשם זה כבר,
וממיני — בניין "הסינמטק" הנומד בבנינו, שני אלה
בלבד שרדו מהריסת שכונת שמעא.

לפני מלאכת מחשבת של שיקום בניינים ירושלמיים
שנבנו בסגנון העשן, תוכס חרב; ברם נשפר, באר האריכל
והמנהל והבנאי והמכונן מבפנים את הקירות הישנים וחזי
קום בכסוף וגם הטיפו אנשים חרדים, שהם כגדר חזקי מרש
לם, לחזית הבית ששרדה העשויה פתחים והלונות פקומי
רים.

יש יופי רב בסגנון המרחי הוא בבניין ה"סינמטק", כאילו
אכזר אומניו האנטיאגרליים, כי בתולדות התרבות באים
הדברים זה בצד זה ולא זה על חורבות זה, כי אין מדובר
כאן בדגמים מישויים של מכשירים למיניהם או כליושק,
המושלים אל מרגש הגוטאט העצומים במחירת ישן סמני
חדש תוציאו.

בני תרבות האלה התלשו, כי יש לשמור בירושלים
את כל המגנים כולם. לא בית נאכות קפוא אלא עיר חיה
זמשתנית וצמחת ומחיה את התקופה הישראלית תוך אהבה
והירה ומכבדת של התקופות האחרות בעיר הזאת המלאה
זמן.

אני כותב את הדברים האלה בעיצומו של גשם כבד היורד
על ירושלים, מחר תוחך השמש, לכו אל ההיגיון ומבישו
ויספו של הנו היורד מוחה. זה לא כבר היורד העירה
שולחנת וספלים עשוי עץ ואבן, ביום יפה אפשר להת
פרק על הדשא, בצל העצים, לסעד את הלב, לשחק קל
מים או שמיט או ששיש, לעסוק, להיזכר, לחאזק.
שם תמצאו אקליפטוס ענק, המשיח, כדברי יורה, לרד
בם הגדול וארזים כמי עלות חזיתם "מכשפים" ועוד... שם

אגרת

הגיע אלי מכתב חזר לשונו:
בפיך
יש בשבט הש"מ
לכבוד:
מר היום גורי!

בשבת פיו בשבט, ישובתי סירה בעיר העתיקה, כאשר
חלק מן התלמידים המרשים, בדרך פגשנו במר גורי שהעני
כי הליכה עם נשק אינה יאה לעיר מאוחרת. על איות איהוד
מר גורי מרבר? האם על איתוד, המתכבט כרציחה שיה
יהודים תמימים באוטוטום כרחוב, "הפסגה" (הייתי עד לשיח
הנ"ל) או אולי על איתוד המתכבט בחיסול כיריה של
יהודי מבוגר בדרך לאמירת פליחות?
בציפה לאיתוד אמיתי של עיר הקודש

דניאל ידואב
ישיבת "הסדר" מעלה ארומים

לא, לא אהבתי את הליכתם החמושה המזמרת בסך בסמך
שאות ירושלים העתיקה בש"ו בשבט, רון בלב וקלציניקוב ביד.
היתה זו כנראה תגובת המגנת כוח גלגת במקצת על רצח
הנשע סלומה ז"ל, בחברון.

זו ירושלים המאוחדת! זו העיר העתיקה שנכבשה בשבת
הימים היא מאוכלסת ערבים רבים, גם אני זמיתי לישול חלק
בקרב הנה שיתחרר את ירושלים ועשה אותה לעיר אחת.

זו ירושלים המאוחדת! כך היא נראית! יש בה רוב יהודי
קבוע מאז מחצית המאה הי"ט, אך יש בה מעוט גדל
הולך של ערבים, מוסלמים ונוצרים למיניהם, הם נכללים
במחירה של עיר הקודש, הם חיים בסממנות העיר העתיקה
ובחואי גיז ובסילוואן בארטר ובשיד גיראת ובשועפת ובאל
עזריה ובקלגריה ובסיוריה ובענאה, היא ענתות...
ובירושלים זו גם מסגד אל-אקצא וגם כנסית הקבר, זו

ירושלים האחת בית ישראל, ירושלים של מטה, מי שאינו
מקבלה כמות שהיא במציאות חייב או לבששה או לגרש מתוכה
את הלא-יהודים, איש מקרבנו לא ייטוש אותה לעולם ואיש לא
יגרש מתוכה את השונים מאתנו אשר נרדנו לחיות יהודי, עד
סצה גבול האפשר, תוד מיצוי כל הניתן להפרדה תוך עוהמות,
תחת שלטון ישראל, שהרי ירושלים היא בירת ישראל!
זהו זה, דניאל תבינו! מי שטובב בה חמוש וחושד בשל
פיגועים חייב לנוע עם נשק ביד גם בשוק הכרמל בתל-אביב
ובתצות נהריה וקריית-שמונה ותחזיקוהו וכפריסבא ותנחיה
ובאר-שבע.

ההליכה הזו, החמושה המזמרת של בחורי ישיבת, מעלה
ארומים" היתה בעיני כהתגרות בירושלים שאוחדה בשבת
הימים. מי שרואה בירושלים רוח וסכנה חייב להחליט איו
ירושלים הוא רוצה, איו ארץ ישראל הוא רוצה, שהרי
גם בארץ ישראל אשר ממערב לירדן חיים מאז ששת הימים שני
עמים שונים זה מזה וכלמה כולם ירושלים.
תחלתי בו לא פגם ב,בכבוד ההודי" הזה, משהו מן המת
חות האופללה בחברון קשור בתפיסה, ואה" זו, יצחק וישמעאל
בניו של אברהם חייבים היו למצוא צורת קיום מכובדת יותר
בעיר האבות ועל קבר אברהם, אביהם המשותף.
איני יודע מה פירוש, איתוד אמיתי של עיר הקודש,
אשמה לקבל הסגר נוסף מדניאל.

הכתובת על הקיר

הפלה חפשיה, "חשיש חזקי ו", מוות למחבלים", מוות
לערבים ו", אל תנעו במשיח", אלה תשכיר", מר"ם עם
אש"ף מיד", וכו'.

כתובות על קירות ירושלים, כל המפורסו על דור ההם
לגה הישראלית, "אל תיגעו במשיחתו, אלה תינוקות של
בית רבן", ריב מיפון הישיבות הנטוש בין אגודת ישראל
ונטורי קתא.

בעל המאה הוא בעל הדעה, מאז יושבת אגודת ישראל
בקאלציה הבנינית וזכה היא במכרה זהב, יש אמדים את
הכספים שהוריש לשיבותיה בימי ארלרן בחצי מיליארד
לירות ישראליות, על קירות רחוב גאולת ומאה שגרים ובית
ישראל ושכונת הבוכרים אחת קורא, אל הגנו במשיח" כחוב
באדם דם הלב של שומר קתא, שאין להם מתנגד, לאחר
כוח הרב עמרם בלי, ואין להם כסף לעומת ארנקו המלא של
פירוש בשל האוצר הישראלי, גם זו ירושלים, זו שאינה מנכרת

לרבים כל כך בקרב בניה. ידועים דתות וקבוצות המשוכנעות כי היא יורשת היתרון האמיתי ואנו כולנו מול עברה, אבק מורח בדבייטם ישראל. המערכת הישראלית היא מערכת של מלשיח שמעתי מפי כמה מבני עירי שהמשיח בקרוב יבוא. חזרו על כך גם המקובלים הנפתרים המדענים את הקיצים והתקוות. זה מבוסס על מימנאים פרזורים, אפשר לחוש זאת כאויר וברחובות. גם בריוני איש ישר ואיש תימן, אשר פגש בי באחת הסמטאות שם כך אמר. אמרתי: הוא יבוא אך רק בקץ תומן והימים. אמר לי: כדורגו. יש סימן.

זהו ראה איך מתקיים חזון האוילה. זהו ראה אותנו עם בגולה, זכר אחינו נוהרים מן הגולה, רווח עומד לנו והגולה...

ועוד ועוד שמעתי פניתי לסי עצת ידיה קרוב לשני רבנים ידועי שם וסיפרתי להם את הדברים האלה. את דבריהם המעניינים להפליא והעמוקים מאוד אביא לפני הקורא בפעם אחרת. אמן, כן יהי רצון!

תמצאו בעיקר כשעות הבוקר, את כל צפוריה של ארץ ישראל, כשגן מושפחת או בעלת בקלילות לא תאמן. משקל גרמה על סני האדמה הקשה או מקננות בחגווי הסלע. כוונתי למאנק טאכן הכביר מדרום הסגור על הגן ומעניק לו חמדה ומסתורין.

לכל אשר תסגו תראו יופי כשהוא לעצמו. שם ימירמשה ושם הכנסייה הסקוטית ושם הספניש קולוניי ושם אבוטור ושם הריציון ושם דרך הגיא מורחה לעבר סילוואן.

אני ירדתי בגיא ומניתי שמאלה ועליתי על הר ציון. כמעט נכסתי בשער ציון הישה שקודש בגמורת הפלמ"ח, אך משוםמה המשכתי בטוילי מערבה בסמטה הצרה שבין החומה וקני הכנסייה הארמנית. אשר בהצורה, לפי אחת ההשערות, נערך מספטו של ירוש.

יום בחיר וקר. הערב ירד. בקצה הסמטה נחשפה ירושלים המערבית על שלל צורותיה. החל במשכנות שאננים ובמין משה וכלה במגדלי האבן החדשים הנסמכים בה מצלה מורה ומערב נמשך.

למטה בגיא העמוק ראיתי דחפורים חופרים. ירדתי סופר לי כל מכינים שם במתיקבל למשעים גדולים, כמותו קונגרס בלתי נשכה שבו נסלו חלק איואק שטרן ורוסטרופוביץ ושאר הענקים. אני הייתי שם אחז חלקי שלושים אלף, קשוב ופוקס סס. לא שכחתי כי פה היה שטח ההפקר הקוצני הממוקש, החוסף אש ממזודת פצאלו, מעמדת הפינה הקטלנית. ובעוד העולם כולו עוסק בה בעיר האחת הזאת ומבקש לקרעה שנית הייתה במעשי הבגאים והגונים סביב לה איוו איטשמינות אדירה, ירושלמית.